

Sygn. akt VIII Gz 29/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie: SO Wiesław Łukaszewski

SR del. Sylwia Roszak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt VIII GNc 1940/17

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem dalszej części kosztów postępowania zabezpieczającego ;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Wiesław Łukaszewski Wojciech Wołoszyk Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od obowiązanej (pozwanego) na rzecz uprawnionego (powoda) kwotę 2403,13 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz w pozostałej części oddalił wniosek.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w dniu 17 maja 2017 r. uprawniony złożył wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości 1869,25 zł, w tym kwoty 1350 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zabezpieczającym.

W niniejszej sprawie tytułem zabezpieczenia był nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 30 marca 2017 r., sygn. akt VIII GNc 1940/17.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie P. L. ustalił koszty postępowania o wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu na kwotę 1519,25 zł. Jednocześnie

komornik wskazał, że koszty te zostały zapłacone z zaliczki uprawnionego do kwoty 1503,13 zł, a do zapłaty przez uprawnionego pozostała kwota 16,12 zł.

Zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga Sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony Sąd, który udzielił zabezpieczenia. Wysokość kosztów postępowania zabezpieczającego ustala komornik na podstawie art. 770 in fine k.p.c. w zw. z art. 743 k.p.c.

Nadto zgodnie z art. 98 k.p.c., który na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. ma zastosowanie w postępowaniu zabezpieczającym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W myśl natomiast art. 745 § 2 k.p.c. uprawniony może zgłosić wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego w terminie dwóch tygodni, ale liczonym od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów zabezpieczenia (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1995 r., sygn. III CZP 117/95, OSNC 1995/12/179). W ocenie Sądu I instancji w/w wymóg został przez uprawnionego dochowany.

Sąd Rejonowy wskazał, iż postępowanie zabezpieczające było prowadzone na skutek wniosku uprawnionego, który wykazał, że poniósł koszty postępowania prowadzonego przez komornika w kwocie 1503,13 zł.

Nadto uprawniony był reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem. Sąd pierwszej instancji podał, iż regulujące wcześniej wysokość należnego powodowi wynagrodzenia rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 – tekst jedn. ze zm.) nie określało wysokości wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w postępowaniu zabezpieczającym. W takim też wypadku, zgodnie z treścią § 5 tego rozporządzenia, wysokość stawek minimalnych ustalało się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. W niniejszej sprawie najbardziej zbliżone są stawki za prowadzenie spraw egzekucyjnych (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 lipca 2013 r., sygn. I ACz 958/13).

Sąd Rejonowy przyjął, iż z analogiczną sytuacją mamy do czynienia w przypadku aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.). Zatem do ustalenia wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym zastosowanie znajdą stawki określone w § 3 ust. 1 pkt 6 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 7 i § 20 wymienionego rozporządzenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił, że wniosek uprawnionego o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym w kwocie 1350 zł, uwzględniając przy tym wnioskowany przez uprawnionego sposób zabezpieczenia, zasługiwał na uwzględnienie w zakresie kwoty 900 zł, o której Sąd orzekł na podstawie art. 745 § 1 k.p.c.

W pozostałej części wniosek jako niezasadny został oddalony.

Powyższe rozstrzygnięcie powód zaskarżyła w części co do punktu 2. Orzeczeniu powód zarzucił:

- naruszenie § 3 ust. 1 pkt 6 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 7 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie przez zastosowanie powyższych norm
- naruszenie § 2 pkt 6 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 7 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie przez nie zastosowanie powyższych norm.

Wobec powyższego powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 2 i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym w wysokości 450 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż trafny jest wniosek Sądu I instancji, iż koszty postępowania zabezpieczającego ustalać należy z wykorzystaniem § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie tj. w oparciu o wynagrodzenie najbardziej zbliżone tj. wynagrodzenie w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie zaś z § 8 ust. 1 pkt. 7 wskazanego rozporządzenia, stawki minimalne wynoszą w sprawach egzekucyjnych przy egzekucji z nieruchomości - 50% stawki obliczonej na podstawie § 2, a przy egzekucji innego rodzaju - 25% tej stawki. Zatem, niezasadne jest odwołanie się do odpowiedniego ułamka stawki rzeczywiście zasądzonej tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu rozpoznawczym, różnej w postępowaniu zwyczajnym i nakazowym. Skarżący wskazał, iż mając na uwadze, że stawka minimalna przy wartości przedmiotu sporu, jak w niniejszej sprawie, wynosi 5400 zł, a więc 25 % z tej kwoty to 1350 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy nieprawidłowo wskazał w treści uzasadnienia, iż powód (uprawniony) wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości 1869,25 zł, w tym kwoty 1350 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zabezpieczającym. Jak wynika bowiem z treści wniosku z dnia 17 maja 2017 roku powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości 1519,25 zł oraz kwoty 1350 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zabezpieczającym.

W ocenie Sądu Okręgowego, słusznie wskazał skarżący, iż trafny jest wniosek Sądu I instancji, iż koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym ustalać należy z wykorzystaniem § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Nie ulega wątpliwości, iż powołane rozporządzenie, tak jak wcześniejsze regulujące wysokość wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu cywilnym, nie określało wysokości wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w postępowaniu zabezpieczającym. Zatem słusznie Sąd I instancji przyjął, iż w niniejszej sprawie najbardziej zbliżone są stawki za prowadzenie spraw egzekucyjnych.

Prawidłowo również Sąd Rejonowy powołał się na § 8 ust. 1 pkt 7 wyżej cytowanego rozporządzenia, który stanowi, iż stawki minimalne wynoszą w sprawach egzekucyjnych przy egzekucji z nieruchomości - 50% stawki obliczonej na podstawie § 2, a przy egzekucji innego rodzaju - 25% tej stawki. Niezasadnie natomiast Sąd a quo odwołał się do § 3 rozporządzenia. Wprost bowiem § 8 ust. 1 pkt 7 odwołuje się do § 2 rozporządzenia, a nie do § 3, na który powołał się Sąd pierwszej instancji, a który ma zastosowanie wyłącznie do spraw rozpoznawanych postępowaniu upominawczym i nakazowym. Na etapie natomiast postępowania zabezpieczającego nie ma znaczenia przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia czy uprawniony wniósł o zabezpieczenie kwoty na podstawie wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym czy też na podstawie innego orzeczenia.

Trzeba przy tym zaznaczyć, iż odmienna wysokość stawek za prowadzenie postępowania w trybie zwykłym a w trybie nakazowym czy upominawczym uzasadniona jest przede wszystkim nakładem pracy adwokata w danej sprawie. W postępowaniu zwykłym dochodzi z reguły do wyznaczenia rozprawy (często wiąże się to z kilkoma posiedzeniami, przeprowadzaniem dowodów, słuchaniem świadków). W postępowaniu nakazowym, jeżeli sprawa kończy się wydaniem nakazu zapłaty, to wykonane czynności przez pełnomocnika ograniczają się wyłącznie do sporządzenia pozwu i wniesienia go do sądu. Natomiast w postępowaniu zabezpieczającym nakład pracy pełnomocnika nie jest uzależniony od tego czy zabezpieczenie wykonywane jest na podstawie np. nakazu wydanego w postępowaniu nakazowym czy na mocy innego orzeczenia stanowiącego tytuł zabezpieczenia. Niezależnie od powyższego, jak wskazano już wcześniej, § 8 ust. 1 pkt. 7 powołanego rozporządzenia wyraźnie odsyła do § 2, a nie do § 3.

Tym samym, skoro wartość przedmiotu zabezpieczenia wynosi kwotę powyżej 50 000 zł, to koszty zastępstwa winny zostać ustalone na podstawie § 20 w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 7 i w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie i wynosić 1350 zł (25 % z 5400 zł). Z uwagi, iż Sąd I instancji zasądził tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym wyłącznie kwotę 900 zł, to należało dodatkowo zasądzić kwotę 450 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i § 20 w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 7 i w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego wywołanego przedmiotowym zażaleniem, orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 1 i § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Wiesław Łukaszewski Wojciech Wołoszyk Sylwia Roszak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)